

ներից, 8 կուսակցութիւններից, 3 թիւրքահայ մամուլից, 6 հրաւիրեալներ և 11 խորհրդակցական ձայնով կանչւածներ: Համագումարին ներկայացուցիչ էր ուղարկել և Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը: Հանդիսաւոր բացումը կատարեց Անդրանիկը, իսկ բացման խօսքը ասաց Արամը, որի ճառը թողեց խորունկ տպաւորութիւն ամենքի վրա:

Համագումարը հրաւիրւած էր միայն զաղթականական խնդիրներ լուծելու նպատակով, բայց անհրաժեշտօրէն ստացաւ նաև քաղաքական դունաւորում: Նրա հանած որոշումներն ու, մանաւանդ, ստեղծած մարմինը յետագային խաղացին խոշոր դործնական դեր արևմտահայերի կեանքում:

Համագումարը երկարօրէն զբաղւեց զաղթականական ու նպաստաբաշխման գործի քննադատութեամբ և ապագայ գործունէութեան ծրագրի մշակումով: Ի վերջոյ, ընդունեցին հետեւեալ երկու բանաձևերը, որոնցից երկրորդը, դէպքերի բնական զարգացումով, դարձաւ մի տեսակ սահմանադրութիւն:

Առաջին բանաձևը, որ առաջարկեց Վահ. Փափազեանը և ընդունեց 51 քէնով 8-ի դէմ, արտայայտում էր համագումարի վերաբերումը դէպի զաղթականական կամ, ինչպէս այն ժամանակ ասում էին, փախստականական մարմինների անցեալ գործունէութիւնը:

Բանաձևը ասում էր. «Թիւրքահայ համագումարը լսելով պատգամաւորներու զեկուցումները և փախստականական ազգային մարմիններէ ուսանց ներկայացուցիչներու բացատրութիւնները փախստականներու օգնութեան գործի կազմակերպման և վիճակի մասին, կը նկատէ, որ փախստականներու օգնութեան գործը վարող ազգային մարմիններու գործունէութիւնը՝ չնայած անոնց նպատակներու և միջոցներու բացարձակ համանմանութեան՝ չէ ունեցած մէկ ընդհանուր ուղեգիծ և գործելակերպ, ինչպէս նաև միջոցներու ու գործերու կենտրոնացում և ներգաշնակութիւն:

Որ օգնութեան գործին մէջ տեղի են ունեցած խոշոր թերութիւններ, ինչպէս՝ անմեթօղ գործելակերպ, իրական քօնթրօլի բացակայութիւն, պաշտօնական կազմի անփոյթ ընտրութիւն, փախստականներու իրաւական մասնակցութիւնը չէ յարգւած, կանոնաւոր հաշւետւութեան բացակայութիւն, որոնք առիթ տւած են բազմաթիւ բողոքներու և կասկածներու:

Որ փախստականներու օգնութեան գործը ընդհանուր առմամբ նկատւած է իբր սոսկ մարդասիրական ձեռնարկ և տարւած է ըստ այնմ՝ դեկավարելով գլխաւորապէս նպաստ տալու սկզբունքով, փոխանակ աշխատանք տալու, մինչդեռ հալածական թրքահայութեան գոյութեան պահպանման գործը պիտի նկատուէր դերադանցապէս ազգային-հասարակական նշանակութիւն ունեցող գործ:

Միւս կողմէ, սակայն, բոլոր յիշեալ թերութիւններով հանդերձ թրքահայ համագումարը փախստականական կազմակերպութիւններու գոյութիւնը օգտակար կը համարէ հետեւեալ նկատումներով.

Որ անոնք ցարդ ձեռք բերած են գործին անհրաժեշտ փորձաւորութիւնը, հաստատած են կապեր և մօտէն ծանօթ են ռուս միջավայրին ու պայմաններուն:

Որ արդէն ստեղծած և ընթացք տւած են որոշ հիմնարկութիւններու:

Որ փախստականներու գոյութիւնը պահելու գործը համագումարը կը նկատէ իբր համազգային գործ. հետեւաբար անոր օգնութիւնը պիտի կատարուի բոլոր հատւածներու կողմէ հաւասարաբար, և